

D ů v o d y:

Dovolání opřené pouze o dovolací důvod čís. 4 § 503 c. ř. s. není oprávněno. Zákon stanoví přesně, proti komu může býti žaloba o vykonání vyjevovací přísahy podána a kdo k žalobě té jest oprávněn (čl. XLII. uvoz. zák. k civ. ř. s.). Žalobci prokázali soukromoprávní zájem na vyšetření pozůstalostního jmění po Rudolfu R-ovi tím, že jsou jeho zákonnými dědici, o čemž není sporu. Že by nad to bylo třeba, by se žalobci před podáním žaloby o složení vyjevovací přísahy přihlásili k dědictví, nelze ze zákona dovoditi. Nevyžaduje-li se ani při žalobě na vydání dědictví (§ 823 obč. zák.), by žalobce dříve dědictví nastoupil, lze to tím méně žádati při žalobě o složení vyjevovací přísahy, jejímž účelem jest, by bylo vyšetřeno jmění pro projednání pozůstalosti a odezdání pozůstalostního jmění. Vždyť vyšetření to může býti směrodatným pro rozhodnutí dědiců, mají-li vůbec podati přihlášku k dědictví a po případě jakým způsobem se má tak státi, zda podmíněčně či bezpodmínečně. Rovněž nelze ze zákona dovoditi, že jest vyjevovací přísaha posledním prostředkem k dosažení vědomosti o neznámém nebo zamlčeném jmění. Dědici, který prokázal soukromoprávní zájem na vyšetření pozůstalostního jmění, je ponecháno na vůli, chce-li se spokojiti s údaji, které jsou nebo budou obsaženy v inventuře, a jestliže v souzeném případě vyjednávání v pozůstalostním řízení mezi stranami zahájené nevedlo k cíli, nemělo by smyslu vyčkávatí sepsání inventury, když žalobci nemají k žalované důvěry, že by při zřízení inventury i bez přísahy uvedla správně a úplně jmění do pozůstalosti náležející. Ostatně není ze spisů pozůstalostních zřejmo, že by zástupce žalované byl v řízení pozůstalostním učinil vážný pokus udati jmění do pozůstalosti Rudolfa R-a náležející a že odporoval návrhu ostatních dědiců na opětné odložení roku ku projednání pozůstalosti; vyzírá naopak z týchž spisů, že návrh ten učinili oba zástupci dědiců souhlasně. Domněnka žalobců po případě podezření jejich, že žalovaná pozůstalostní jmění zatajuje, byly pozůstalostními spisy náležitě osvědčeny.

Čís. 8070.

Nevyhledává se, by se povolání poručníka manželským otcem podle § 196 obč. zák. stalo v poslední vůli, ať již platné nebo formálně neplatné, stačí, když otec pro případ své smrti v jakékoliv formě způsobem dokazatelným, určitým, rozmyslným, bez nátlaku, podvodu a podstatného omylu povolá za poručníka svého dítěte osobu, které nevadí žádná z překážek uvedených v §§ 191—194 obč. zák.

(Rozh. ze dne 23. května 1928, R II 161/28.)

Ku přání zůstavitele byl jmenován poručníkem jeho nezletilého dítěte Dr. Artur S. Žádost nezletilcova děda, by byl ustanoven poručníkem na místo Dr. Artura S-a, byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Protože rekursní soud potvrdil usnesení poručenského soudu, jímž byl zamítnut návrh stěžovatele, by byl ustanoven poručníkem svému nezletilému vnukovi, mohla by míti dovolací stížnost úspěch jen za předpokladů § 16 nesp. říz., jichž tu není. Nelze přisvědčiti stěžovatelu názoru, že povolání poručníka manželským otcem podle § 196 obč. zák. může se státi jen v poslední vůli, ať již platné nebo formálně neplatné. Nadpis § 196 obč. zák. zdá se sice naznačovati tomu, že lze povolati poručníka jen v závěti, ale tento nadpis nesouhlasí s doslovem zákona, který jedině rozhoduje a který praví, že poručenství náleží především tomu, koho otec k tomu povolal, nerozeznáváje, v jaké formě se tak stalo. Tomuto předpisu odpovídá § 211 poslední odstavec obč. zák., který rovněž praví, že při volbě spoluporučníka jest především přihlížeti k vyjádřené vůli otcově, zase nerozeznáváje, v jaké formě se tak stalo. Praví-li naproti tomu zákon v § 198 obč. zák., že, nebyl-li poslední vůlí povolán žádný nebo žádný schopný poručník, má na mysli obyčejný případ, že otec povolává poručníka v posledním pořízení. Stačí tedy, když otec pro případ své smrti v jakékoli formě způsobem dokazatelným, určitým, rozmyslným, bez nátlaku, podvodu a podstatného omylu (§ 565 obč. zák.), povolá za poručníka svého dítěte osobu, které nevadí žádná z překážek v §§ 191 až 194 obč. zák. uvedených. Toto povolání poručníka jest výronem otcovské moci a bylo zákonem dovoleno v úvaze, že otec chce jen dobro svého dítěte. Protože v tomto případě bylo zjištěno, že si zůstavitel výslovně přál, by nyní ustanovený poručník byl jeho dítěti poručníkem a že se tak k tomuto několikrát vyslovil, nutno tu použiti předpisu § 196 obč. zák. a nikoli předpisu § 198 obč. zák. Netřeba se tudíž obíratí otázkou, zdali jsou tu i jiné důvody, pro které by nebylo radno ustanoviti děda poručníkem.

Čís. 8071.

I žaloba třetí osoby podle § 39 čís. 5 ex. ř. může býti důvodem odkladu exekuce podle § 42 čís. 5 ex. ř.

Při rozhodování o návrhu na odklad exekuce vyklizením místností nemá býti jen zkoumáno, jaká újma hrozí osobě, jež se domáhá odkladu, nýbrž také, jaká újma hrozí odkladem vymáhající straně nejen tím, že by snad později bylo ohroženo vyklizení vůbec, nýbrž také tím, že by nebylo provedeno včas.

(Rozh. ze dne 23. května 1928, R II 176/28.)

Žalobkyně navrhla v žalobě proti vlastníkům domu rozsudek, že exekuce vedená vlastníky domu proti jiné osobě na vyklizení bytu, jest proti žalobkyni nepřipustná, protože jest spolunájemnicí sporného bytu. Zároveň navrhla odklad výkonu exekuce, kterémuž návrhu p r v n í s o u d